

følgende Finantsaar det daarligste af de nu gaaende Skibe ikke kan gaa længere eller i alt Fald ikke er istand til længere at holde Farten, som den skal holdes efter Kontrakten, holder jeg mig vel fuldt overbevist om, at den høitærede Minister vil tage paa sit Ansvar at skaffe et nyt Skib tilveie, at leie et Skib til denne Fart, vil gjøre sit Yderste som sagt for at overholde Kontrakten; thi Følgen af ikke at overholde den vil blive endnu værre, idet vi da risikere og maa risikere, at det tydske Postvæsen vil sætte et Skib igang mellem Korsør og Kiel. Men, selv om man nu altsaa føler sig fuldt overbevist om, at den høitærede Minister vil i det givne Dieblik gjøre sit Yderste for fuldt ud at overholde den sluttede Kontrakt, kan man ikke være blind for, at det i det givne Dieblik kan være meget vanskeligt at faae et saadant Skib leiet. Og dernæst er det sikkert, at en saadan Foranstaltning at leie et Skib vil være meget dyr og, som vi have udtrykt det i Betænkningen, ganske overordentlig lidet økonomisk. Leiesummen deraf vil meget hurtigt opluge Renterne og Mere til af den Kapital, der er Tale om her at sætte i et Postdampskib. — Forslaget under Nr. 24 var fremme i Fjor. Denne Nedsættelse af Driptsudgifterne ved de jydsk-synske Statsjernbaner, som Flertallet nu atter foreslaar, har Mindretallet ikke kunnet slutte sig til; vi tro, at der i Virkeligheden ikke opnaas Noget som helst ved Vedtagelsen af dette Forslag; men jeg skal ikke nærmere gaa ind derpaa; jeg betragter Forslaget i og for sig som temmelig uskyldigt, men dog mindre vigtigt. — Svad Forslagene under § 19 angaar, da har Mindretallet ikke kunnet slutte sig til Forslaget under Nr. 44 om at nedsætte Udgifterne til det veterinaere Sundhedsraad med 500 Kr. Efter de Oplysninger, der ere komne Udvalget tilhørende, er det forekommet os, at det er en ligesvem Billighedsfordring mod Enteltmand, der her er Tale om, som vi ikke ville være med til at negte; jeg skal forøvrigt henstille det til det høie Thing. — Naar Mindretallet sammen med Flertallet er gaaet til under Nr. 36 at nedsætte Udgiften til Bygningsinspektørerne med 3,000 Kr., have vi gjort det af de Grunde, som den ærede Ordfører har udviklet. Den høitærede Minister vil altsaa se, at dette Forslag ikke saameget udtrykker en Negtelse af Penge, som det udtrykker en Fordring om, at man paa den ene eller den anden Maade skal bringe en saadan Tilstand tilveie, at den ene Bygningsinspektør er filllet ligesom den anden. — Til § 26 har Ministeren under Nr. 157 filllet et Forslag om, at Summen til Beskyttelsesarbejder for Limfjordsstangen nedsættes med 400,000 Kr., hvilket Forslag er tiltraadt af hele Udvalget med Undtagelse af to Medlemmer, hvoriblandt jeg. Vi have ikke tiltraadt dette Forslag, fordi vi tro, at der er større Fare paaarbejde, end den høitærede Minister antager, paa Limfjordsstangen. Vi have efter de Er-

faringer, som ere vundne, den Ero, at der virkelig igjennem de ganske vist store Udgifter, som her er Spørgsmaal om, vindes noget Bæsentligt, ja, meget Bæsentligt for Landets Beskyttelse, og som Følge deraf have vi ikke kunnet tiltræde Forslaget. Der indvendes, saavidt jeg har kunnet opfatte det, to Ting imod i næste Finantsaar at fortsætte Bygningen af Høfderne udenfor Limfjordsstangen. Den ene Ting er den, at man ikke endnu har gjort tilstrækkelige Erfaringer for at vide, om i det Hele denne Høfdebygning virkelig kan lykkes. Det kan maasse siges; der er endnu kun tre Høfder, som ere fuldt udførte; hvis jeg ikke tager Feil, ere sex andre kun halvt færdige eller blive dog færdige snart; men i hvert Fald, de Erfaringer, man har gjort, vise hen til, at det er et Foretagende, som kan lykkes, og jeg vil desuden gjøre opmærksom paa, at Høfdebygningen ingenlunde er noget i og for sig Ukjendt, som vi først ere begyndte paa; det er en Ting, som man har gjort mange andre Steder i Verden, og som er lykkedes der. Den anden Grund til ikke at fortsætte Høfdebygningerne i næste Aar, er den, at man endnu ikke er kommen til en klar Erkjendelse af, om Hensigten med hele denne Høfdebygning, der naturligvis først og fremmest er at beskytte Kysten, tillige skal være at luffe Limfjorden mod Vest eller tvertimod at holde den aaben. Det forekommer mig imidlertid ganske vist, at det er et Spørgsmaal, der, selv om man fortsætter Høfdebygningen ganske jevnt og langsomt med en 8 a 10 Høfder om Aaret, først vil komme til at ligge for om en længere Aarrække, saa man har virkelig meget god Tid til at overveie dette, uden at det behøver at være nogen Grund til ikke nu at fortsætte det engang begyndte Arbeide. Tillige er der en Grund til at fortsætte, der for os har været af mere speciel Betydning, at det Sted, hvor Kystforsvarskommissionens Majoritet har foreslaaet at bygge Høfderne i næste Aar, er Strækningen udenfor Ferring Sø, og det er et særligt udsat Sted. Man har allerede paabegyndt Høfdebygningen der; ved den sydlige Side af Søen har man bygget 3 Høfder, og man ønsker nu at fortsætte Beskyttelsen af denne Strækning udenfor Ferring Sø med 8 til. Jeg tror, man maa anse det for givet, at disse Høfder maa bygges; thi ellers ere de Penge, som ere kostede paa de 3 Høfder Syd paa, fuldstændig spildte; de kunne aldeles Intet nytte, naar ikke Høfdebygningen fortsættes Nord paa, i alt Fald noget. Jeg tror virkelig, man kan sige, at her er et Sted, hvor der er Fare paa Færde, og hvor man ikke bør lade Tiden gaa hen uden at gjøre Noget. — Om alle de øvrige Forslag har jeg Intet at bemærke.

Alberg: Blandt de Andringsforslag, som ere stillede til det Afsnit af Finantslovsforslaget, der for Tiden foreligger til Behandling,